

Kirli Nidalar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Temmuz 2018

Zaman yasını tutuyor kirli nidaların

Nadasa yeni alındım:

Bir düştüm önce

Şimdi ise

Bir düş'e gebe.

Aklım yeni yitti

Aşk denen alfabe.

Harfleri yeni teyelledim

Saçlarımı ördüğüm istikamette.

Mor boncuklar saydım

Asılı kaldığım

Irmağında o tescilli yalnızlığım.

Selam'a durdum bir gece vakti

Öksüzlüğüm çok mu belliydi ne?

Zarf atan hangi yüklemdi?

Zar tutan hangi isyan?

Debdebeli acılarla

Çıktığım yolculuğa

Tav oldu eşrafım

Tanımadığım ne çok yabancı.

Kirli nidalarını yas belledim zamanın.

Zaman mıydı yoksa pas tutan?

İçimin alfabesinde çılgın bir martı.

Her susamı simit belledi

Ben hizaya geldim birdenbire

Ta ki kanadım kırılıp da

Martıya özendiğime biat

Oysaki ben sadece pençesiydim

Soluduğum ağır havanın

Ağır aksak o mehveş

Göğü de yok saydım

Başımı dayadığım dağı da
Ne de olsa; yoktun sen.

Yoksun tutulduğum senlik bir rütbe
Aşk'ın izdihamına misal
Aşk'ın kokusuna inat
Ben, tek göz evimde
Tok gözlü bir âşık
Senin yerine de sevmesini bilen.